

бібліографічні видання Київського агрономічного товариства мали професійно–виробничий характер.

Отже, бібліографічна діяльність сільсько–господарських товариств, їх комісій і окремих визначних учених в Україні у XIX–на початку ХХ ст. набула значного розвитку. Зростав досвід роботи в цій галузі, розширювалося коло тих, хто присвятив себе цій важливій справі, урізноманітнювалися форми і методи роботи. Водночас з кожним роком відчуvalася відсутність певних державних структур, які б могли надати сільськогосподарській бібліографічній діяльності планомірного і систематичного характеру. Підсумки розвитку сільськогосподарської бібліографії до першої світової війни знайшли відбиття в матеріалах наради по бібліографії сільськогосподарської літератури, яка відбулася з ініціативи Київського агрономічного товариства після скликаного в Києві у 1913 р. Першого Всеросійського сільськогосподарського з'їзду. Нарада проходила в Санкт–Петербурзі у лютому 1914 року. Від Київського агрономічного товариства з доповідлю “Задачи біблиографии сельскохозяйственной литературы в связи с тенденциями развития общественной агрономии” виступив І.О.Прилежаєв. Він запропонував створити на місцях при агрономічних товариствах або редакціях сільськогосподарських журналів організації нового типу, які б займалися бібліографуванням сільськогосподарської літератури, надавали допомогу місцевим видавництвам, проводили консультаційну роботу. Ці організації, на думку

доповідача, повинні були б спиратися на земські агрономічні підрозділи, сільськогосподарські товариства, запрошуючи їх спеціалістів до співпраці. У завдання таких організацій входив би облік поточної “популярної” сільськогосподарської літератури, її оцінка в цілому та з врахуванням принципу зональності з метою використання в місцевих умовах, створення бібліографічного журналу або відділу в місцевому сільськогосподарському періодичному органі.

Поряд з місцевими бібліографічними організаціями потрібно було б створити й центральний орган, якому доручити облік та реєстрацію нової сільськогосподарської літератури, координацію місцевих бібліографічних підрозділів, постачання їх науковою літературою, яка видавалася здебільшого “в центрі”, видання журналу з питань позашкільної сільськогосподарської освіти із спеціальним бібліографічним відділом, організацію щорічних нарад з питань сільськогосподарської бібліографії.

За матеріалами виступу І.О.Прилежаєва з’їзд доручив Київському агрономічному товариству підготувати доповіді про принципи організації бібліографії сільськогосподарської літератури в центрі і на місцях і виголосити їх на Всеросійському з’їзді діячів сільськогосподарської преси. Але цей з’їзд через обставини військового часу не відбувся. В роботі по бібліографуванню сільськогосподарської літератури намітився спад, а згодом і руйнування досягнутого.

ЦІННИЙ ВАНТАЖ

Щедрим дарунком для України стали 40 тисяч книжок англійською мовою, що надійшли до ЦНБ ім. В.І.Вернадського АН України від американської фірми “Сорос фаундейши”. Замовником цього цінного вантажу став український фонд “Відродження”, який сплатив доставку книжок з Північної Америки до Києва. З ЦНБ як з центру поширення благодійної літератури в нашій країні книжки надійшли до Київського університету ім. Т.Г.Шевченка, Державної бібліотеки України, університету “Києво–Могилянська академія” та інших установ.

Кілька сотень видань з питань держави і права, довідники

передано Інституту державного управління та самоврядування при Кабінеті міністрів України, тисяча дитячих книжок – Управлінню народної освіти м.Києва і майже чотири тисячі – Державній бібліотеці України для дітей, з якої вони розійдуться по дитячих бібліотеках Черкаської, Херсонської, Тернопільської, Сумської, Рівненської, Одеської, Івано–Франківської, Закарпатської областей. Львівська і Харківська наукові бібліотеки також поповнили свої книжкові фонди щедрими дарунками з–за кордону.

Інформація
Культурно–просвітницького центру
ЦНБ ім. В.І.Вернадського

* Записки Общества сельского хозяйства Южной России.– 1847.– N 1 – C15 – 20; N 3 – C57 – 60.